

ת"פ 10986/11/14 - מדינת ישראל נגד אביאל כהן, א אביטן

בית משפט השלום ברחובות

21 פברואר 2016

ת"פ 10986-11-14 מדינת ישראל נ' כהן ואח'

לפני כבוד השופטת אפרת פינק
המאשימה

נגד
הנאשמים
1. אביאל כהן
2. א אביטן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרית כץ]

הנאשם 2 בעצמו

ב"כ הנאשם 2 עו"ד גבריאל רפפורט ממושרד עורכי דין רובינשטיין

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת הדין מיום 19.7.15, שניתנה לאחר ניהול הוכחות, הרשעתי את הנאשם בשני אישומים בעבירה של תקיפה בצוותא, לפי סעיף 379, יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
זיכיתי את הנאשם באישום הראשון מעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין ובאישום השני מעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין ומעבירה של תקיפה כדי לגנוב, לפי סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין.
2. את העבירות ביצע הנאשם יחד עם אביאל כהן, אשר הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפה עמוד 1

וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין ובעבירה של סיוע לתקיפה, לפי סעיף 379 יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין. טרם ניתן גזר הדין בעניינו של אביאל.

3. לפי הכרעת הדין, ביום 31.10.14, בשעות הערב, בילה הנאשם עם אביאל ואחרים, ועל רקע שתיית אלכוהול ומניע גזעני, ביצע הנאשם יחד עם אביאל שתי עבירות של תקיפה בצוותא כלפי שני תושבים אריתראים. באירוע הראשון תקף הנאשם בצוותא עם אביאל את א.ד. לפי הכרעת הדין, לאחר שאביאל הפיל את א. מאופניו וגרם לו חבלות, הנאשם ואביאל בעטו בא. בכל חלקי גופו וחבטו בו בידיהם. באירוע השני תקף הנאשם עם אביאל ואחר את ב.ט, בכך שתלשו לו שרשרת שהיתה תלויה על צווארו.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות שירות

4. לפי תסקיר שירות המבחן מיום 19.1.16, הנאשם בן 19, מתגורר עם הוריו, בעל בגרות חלקית ועובד בעבודה מזדמנת. להערכת שירות המבחן, התנהלותו של הנאשם בעת ביצוע העבירות אינה מאפיינת את התנהגותו וזו מעורבותו הראשונה עם רשויות החוק. שירות המבחן ציין, כי למרות שהנאשם ניהל הוכחות, הוא לקח אחריות על מעשיו, והביע חרטה ואמפתיה כלפי המתלוננים. עוד ציין שירות המבחן ציין כי לדברי הנאשם אם תיוותר הרשעתו על כנה, יתקשה לממש את שאיפתו להתגייס לצבא ולשרת ביחידה קרבית.
5. לאור האמור, המליץ שירות המבחן לסיים את ההליך המשפטי ללא הרשעת הנאשם ולצד זאת, להטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות ולחייבו בפיצוי המתלוננים.
6. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 8.2.16 הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

טענות הצדדים לעונש

7. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה ושמירה על שלמות גופו של אדם, בטחון, רכוש וכבודו. לטענתה, מידת הפגיעה בערכים אלו היא בינונית עד גבוהה, לאור הנסיבות של שתיית אלכוהול, מניע גזעני וביצוע בצוותא של העבירות.
8. לטענת באת כוח התביעה, סעיף 144 לחוק העונשין מטיל כפל ענישה על עבירות שבוצעו על רקע גזעני, וזאת משום חומרתה של הנסיבה. לדבריה, למרות שהנאשם לא הורשע בהתאם לסעיף 144 לחוק העונשין, ואין עתירה להטלת כפל עונש על הנאשם, ניתן להתחשב במניע הגזעני כשיקול לחובתו של הנאשם.
9. באת כוח התביעה טענה, כי יש להתייחס לשני האישומים כאירוע אחד בשל הנסיבות הדומות וסמיכות הזמנים.
10. באת כוח התביעה פירטה את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשם ביצע שני מעשי תקיפה בצוותא. תחילה תקף את א. ולאחר כשעה תקף את ב.; הנאשם ביצע את העבירות במקום ציבורי ולעיני אחרים; הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע המעשים; המניע לביצוע העבירות הוא גזעני; הנאשם תקף את המתלוננים יחד עם אביאל, על לא עוול בכפם; באירוע הראשון, אביאל החל את האירוע בכך שהפיל את א. מאופניו ותקף אותו, כאשר הנאשם הצטרף אליו והיכה את א. בזמן שהוא שוכב על הרצפה; באירוע השני, הנאשם ואביאל תלשו שרשרת עם צלב מצווארו של ב.
11. לטענתה, בהינתן נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים ובין מאסר בפועל לתקופה של 34 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
12. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם בחור צעיר, בן

19 וללא עבר פלילי; הנאשם ניהל הוכחות, לא הביע חרטה במהלך ניהול התיק ולא הודה במיוחס לו; שירות המבחן אמנם המליץ לסיים את התיק ללא הרשעה, אולם מדובר, לטענתו, בתסקיר לקוני. גם בהתאם לתסקיר, הנאשם לא לקח על עצמו אחריות מלאה למעשיו והוא התקשה להתייחס אליהם. גם אין בתסקיר אינדיקציה לפגיעה קונקרטית בנאשם, אם הרשעתו תיוותר על כנה.

13. לאור האמור עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים למתלוננים.

14. באת כוח הנאשם ציינה את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: המעשים שביצע הנאשם נעשו מ"טיפשות" והשפעה של חברו, אביאל; המעשים היו ללא תכום וללא מניע ונבעו משעמום.

15. עוד טענה, כי אין להביא בחשבון את האפשרות להטיל כפל ענישה בשל מניע גזעני, לפי סעיף 144 לחוק העונשין, הואיל והנאשם לא הורשע לפיו.

16. באת כוח הנאשם פירטה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם בן 19, בתחילת דרכו, וללא עבר פלילי; הנאשם שואף להתגייס לצבא ולשרת ביחידה קרבית והרשעתו עלולה לפגוע בגיוסו; הנאשם ביצע את העבירות לפני כשנה וחצי ומאז ביצע לא נפתחו נגדו תיקים נוספים; הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו ומבין את פגיעתו במתלוננים, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן; הנאשם מכלכל את עצמו ומסייע לכלכלת המשפחה.

17. לאור האמור, עתרה באת כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, להימנע מהרשעה ולהטיל עליו עונש של שירות לתועלת הציבור. כן ביקשה לחייב את הנאשם בחתימה על התחייבות בלבד ולא בתשלום פיצויים.

18. באת כוח הנאשם הגישה מספר מכתבי המלצה, שמהם עולה כי הנאשם נטל חלק בתוכנית המסייעת לנוער בקהילה, עבר תהליך טיפולי, לקח אחריות ושיפר את דרכי התמודדותו. במכתב מיועצו החינוכי של הנאשם ציין, כי הנאשם בעל מוטיבציה גבוהה להצלחה בצבא. במכתב של מעסיקו מ"ינות ביתן" ציין כי הנאשם עובד אחראי ובעל יחסי אנוש טובים.

19. בדברו האחרון אמר הנאשם, כי הוא מצטער על מעשיו ומתבייש בהם. הנאשם ציין כי ברצונו להיפגש עם המתלונן ולהתנצל בפניו על מעשיו.

20. מטעמו של הנאשם העידה אמו, גב' גלית אביטן. לדבריה, הנאשם הביע חרטה, הפסיק לצרוך אלכוהול ולעשן וביוזמתו ניתק קשר עם כל המעורבים באירועים. עוד ציינה האם כי לנאשם חברים ממוצא אתיופי ומכאן שלא ייתכן כי לאירועים קיים מניע גזעני.

דין והכרעה

האם יש מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם?

21. אפתח את הדיון בבקשת הנאשם לבטל את הרשעתו, שהרי אם אמצא כי יש מקום להיעתר לה, לא יהיה צורך כלל לדון בענישתו של הנאשם בהתאם לעקרונות שהותוו בסעיף 40 לחוק העונשין, לרבות קביעת מתחם העונש ההולם וקביעת העונש ההולם במקרה שלפנינו. אמנם, השיקולים אם להימנע מהרשעה קשורים לשיקולי ענישה, אולם אין הם בגדר שיקולי ענישה.

22. לפי סעיף 71א(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977:

"מצא בית המשפט שנאשם ביצע עבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו..."

23. לפי סעיף 192א לחוק העונשין:
"הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור".
24. כידוע, בעניינו של נאשם בגיר, הרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג. לפי ההלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (להלן - "**הלכת כתב**"), הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. לפי ההלכה, ניתן להימנע מהרשעה רק במקרים חריגים שבהם הצטברות הנסיבות הקשורות ב"מעשה" וב"עושה" מצדיקות שלא להטביע בנאשם אות קלון של פלילות (ראו, גם: ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13)).
25. עוד נפסק, כי על הנאשם המבקש לבטל את הרשעתו להראות שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי ולא די בהעלאת תרחיש תיאורטי שלפיו עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד (רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.2013); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.2012)).
26. לפי מדיניות הענישה הנוהגת, עבירות אלימות אינן מתאימות, ככלל, להימנעות מהרשעה, אלא במקרים חריגים ביותר (ראו, למשל: ע"פ (מחוזי, ת"א) 70842/05 **ארליך נ' מדינת ישראל** (2.10.05); ת"פ (מחוזי, ים) 2086/06 **מדינת ישראל נ' מימון** (5.9.07); ת"פ (שלום, ים) 45844-03-13 **מדינת ישראל נ' אילוז** (18.9.14); ת"פ (פ"ת) 26133-04-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.9.14); ת"פ (כ"ס) 47916-01-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.4.15)).
27. האם נסיבות המעשה, משמע הרשעה בשני אישומים של עבירת תקיפת בצוותא, בנסיבות התיק שלפניי, מצדיקות ביטולה של הרשעת הנאשם? התשובה על כך היא בשלילה.
28. כתוצאה מביצוע העבירות נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על חירותו, גופו, שלמותו הגופנית והנפשית ובטחונו האישי של האדם. הנאשם תקף עם אביאל בצוותא שני אנשים ממוצא אריתראי ברחוב ולעיני אנשים נוספים. קבעתי כי המניע למעשים היה גזעני וברקע שתיית אלכוהול משותפת בתחילת הערב. מדובר בשני אירועים שהתקיימו בסמיכות זמנים. הנאשם אמנם זוכה מגרימת חבלה, אולם, המעשים, לפי טיבם, מהותם ותוצאותיהם, ביחס לעבירות, הם ברף בינוני - גבוה.
29. האם נסיבות העושה מצדיקות את אי הרשעתו של הנאשם? גם התשובה על כך היא בשלילה.
30. נסיבותיו של הנאשם עומדות, אמנם, לזכותו. הנאשם בגיר-צעיר, בן 19, וללא עבר פלילי. מתסקיר שירות המבחן ומהמסמכים הנוספים שהגיש הנאשם בתיק, עולה גם, כי המעשים בהם הורשע אינם מאפיינים את התנהגותו, וכי הנאשם, ככלל, הוא אזרח נורמטיבי שמבקש לתרום לחברה ולצה"ל.
31. לענין זה קבע בית המשפט העליון, כי יש ליתן משקל נכבד לפוטנציאל השיקומי העולה מתסקיר שירות המבחן בעת גירת דינם של נאשמים המשתייכים לקבוצת "הבגירים- הצעירים". עם זאת, הפוטנציאל השיקומי של הנאשם אינו השיקול היחיד העומד בפני בית המשפט ויש לשקול שיקול זה למול שיקולי הענישה האחרים (ע"פ 8480/12 **בלצאו נ' מדינת ישראל** (20.1.13); ע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.13)).
32. לטענת הנאשם, אם הרשעתו תיוותר על כנה, ייפגע גיוסו לצה"ל. כבוד הנשיא (דאז), השופט מאיר שמגר, התייחס לשאלת היחס בין הרשעה וגיוס לצה"ל, בדברים הבאים:

"ביטול הרשעה רק כדי לאפשר גיוס לצה"ל הוא משום מעשה מלאכותי, לפיו נדרשת מערכת השיפוט להתאים עצמה לנוקשות ביורוקרטית מדומה. אינני סבור, שצה"ל לא ידון בבעיה שלפניו לפי שיקולים ענייניים ויתעלם מתסקיר שירות המבחן, ואם שירות המבחן ימליץ על גיוסו, חזקה על רשויות הגיוס שייתנו דעתן לכך וישקלו את ההמלצה בחיוב, יהיה אופי ההרשעה, בשעתה, אשר יהיה" (ע"פ 2611/90 פלוני נ' מדינת ישראל (10.12.90) (להלן- "פס"ד פלוני)).

33. גם אני סבורה, כי אין די באפשרות התיאורטית, כי צה"ל לא יגייס את הנאשם, כדי להביא לביטול הרשעתו, ובעיקר בשל מהותם ואופיים של המעשים שבהם הורשע הנאשם.

קביעת מתחם הענישה

34. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 לחוק העונשין).

35. שני האישומים שבהם הורשע הנאשם הם חלק מאירוע אחד, וזאת משום הרקע והמניע למעשים, סמיכות הזמנים בין העבירות והחבירה עם אביאל לביצוע המעשים (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

36. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומו, גופו, שלווה נפשו וביטחונו של האדם. הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף בינוני - גבוה, כפי שכבר צוין, משום שמדובר בשני מעשים של תקיפה בצוותא, כלפי שני מתלוננים. המעשים בוצעו ממניע גזעני ועל רקע שתיית אלכוהול.

37. נכון אמנם, כי הנאשם לא הורשע בביצוע המעשים לפי סעיף 144 לחוק העונשין, וממילא לא ניתן להטיל עליו כפל ענישה בשל המעשים בהם הורשע, אולם בוודאי שניתן לקחת בחשבון את המניע לביצוע העבירות, במסגרת נסיבות ביצוע העבירות (סעיף 40ט(5) לחוק העונשין).

38. בית המשפט העליון קבע כי אלימות על רקע גזעני נוגדת את הערכים הבסיסיים עליהם בנויה החברה בישראל:

"המערערים הורשעו בעבירות חמורות של איומים, שוד, גניבה ותקיפה, והכל ממניע גזעני. בכך נהגו בשפלות מוסרית ואנושית ובנבזות, פגעו בערכי יסוד של מדינת ישראל שהכרזת העצמאות שלה מדברת ב"שיון זכויות ... לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין", בכבוד האדם של הקרבנות, ובגופם. "כולנו נבראנו בצלם אלוהים" (בראשית ט"ו, ו'); "הלוא אב אחד לכולנו, הלוא אל אחד בראנו" (מלאכי ג', י'). הם עברו על החוק ועל חוט השני השוזר בין הערכים הללו, לפיו אין לפגוע באדם בשל שיוכו הדתי, המגדרי, האתני-עדתי, או נטייתו המינית" (ע"פ 7006/14 תורג'מן נ' מדינת ישראל (23.3.15)).

39. על מדיניות הענישה הרלוונטית לתקיפה בצוותא ברף חומרה בינוני - גבוה, ניתן ללמוד מהפסיקה הבאה:

- ע"פ (מחוזי, ת"א) 72198/04 **מחריבי נ' פרקליטות מחוז מרכז** (16.2.06) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים 1 ו-2 בביצוע עבירה של תקיפה בצוותא, בכך שהיכו את המתלונן בגופו באמצעות בעיטות, אגרופים ומכות נוספות. בית המשפט גזר על הנאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם 1.

- בת"פ (אי') 25739-11-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.1.16) - בית משפט השלום הרשיע את

הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה סתם, איומים והתנהגות פרועה במקום ציבורי. הנאשם, יחד עם אחרים, בעט במתלונן והיכה אותו. הנאשם גם התבטא באופן גזעני כלפי המתלונן. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, לצד עונשים נלווים.

- ת"פ (ב"ש) 32687-01-15 **מדינת ישראל נ' פ.ע** (4.2.15) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים, לפי הודאתם, בעבירה של תקיפה בצוותא, בכך שתקפו את אחותם, הכו אותה בידה ומשכו בשערותיה. בית המשפט גזר על הנאשמים מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, לצד עונשים נלווים.

- ת"פ (ב"ש) 12231-12-13 **מדינת ישראל נ' צ'רנוב** (17.9.14) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם 3, לפי הודאתו, בעבירה של תקיפה סתם על ידי שניים או יותר, בכך שהכה את המתלונן באגרופים, בהיותו תחת השפעת אלכוהול. בית המשפט גזר על הנאשם 3 מאסר בפועל לתקופה של 2 חודשים, שירוצה בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

- ת"פ (י-ם) 3798/09, 36836-08-10 **מ.י. יחידת תביעות ש"י נ' כוסתירו** (20.4.14) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים, לפי הודאתם, בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, בכך שהכו את המתלונן בידיו, ברגליו ובראשו כאשר הוא שרוע על הקרקע. בעת האירוע היה הנאשם 1 תחת השפעת סמים. בית המשפט גזר על הנאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 45 ימים, שירוצה בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים. בית המשפט גזר על נאשם 3 מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים, שירוצה בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

- ת"פ (רח') 26012-06-10 **מדינת ישראל נ' פייס** (28.2.11) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם 2, לפי הודאתו, בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות. בעת התקיפה היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול. הנאשם 2 בעט בראשו, בידיו ובגופו של המתלונן. בית המשפט גזר על הנאשם 2 מאסר בפועל לתקופה של 2 חודשים, שירוצה בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

40. כאן המקום להעיר, כי באי כוח הצדדים הגישו פסיקה שאינה מתאימה לעובדות המקרה דנן. מחד גיסא, הגישה התביעה פסק דין שעניינו בעבירות חמורות יותר מהמקרה דנן. מאידך גיסא, הגישה ההגנה פסיקה שעניינה בעבירה של תקיפה ללא נסיבות מחמירות של ביצוע בצוותא, שתיית אלכוהול ומניע גזעני. מכאן שהפסיקה שהגישו הצדדים, יכולה, לכל היותר, לספק נקודת השוואה למתחם הרלוונטי.

41. לקחתי בחשבון את **הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין): הנאשם פעל בצוותא עם אביאל; לאירועים לא היה תכנון מוקדם; הנאשם ואביאל היו תחת השפעת אלכוהול ופעלו ממניע גזעני; הנאשם ואביאל ביצעו את העבירות לעיני אחרים; הנאשם ואביאל תקפו את המתלוננים ללא כל התגרות מצדם; הנאשם ביצע שתי עבירות של תקיפה בסמיכות זמנים.

42. מכאן שמתחם העונש ההולם בגין **שתי העבירות** של תקיפה בצוותא יחדיו ברף מעשים בינוני - גבוה, ובנסיבות הכוללות מניע גזעני ושתיית אלכוהול, נע בין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויירוצה בעבודות שירות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים. כאן המקום להדגיש, כי עונש של מאסר על תנאי, גם אם הוא כולל ענישה נלווית, אינו הולם את שתי העבירות שביצע הנאשם בנסיבותיהן.

העונש ההולם בתוך המתחם

43. לקחתי בחשבון את **הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40 יא לחוק העונשין): הנאשם צעיר - בגיר בן 19 נעדר עבר פלילי; הנאשם נטל חלק בתוכנית המסייעת לנוער בקהילה, והוא הביע מוטיבציה גבוהה להצלחה בצה"ל; הנאשם מסייע בכלכלת הבית; למרות שניהל הליך הוכחות, הנאשם הביע חרטה ולקח אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן, ואף הביע רצון להתנצל בפני המתלונן; שירות

המבחן המליץ לסיים את התיק ללא הרשעה; הוריו של הנאשם אנשים נורמטיביים ותומכים בנאשם.

44. כלל הנסיבות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות הן מקלות ועומדות לזכותו של הנאשם. מכאן, שיש להטיל על הנאשם מאסר לתקופה קצרה, שירוצה בעבודות שירות. בקביעת משך התקופה, לקחתי בחשבון את כלל הנסיבות המקלות לזכותו של הנאשם, ובעיקר את גילו הצעיר של הנאשם, המלצת שירות המבחן ומבוקשו של הנאשם להתגייס לצה"ל. עם זאת, כפי שכבר ציינתי, לא ניתן להסתפק בעונש של מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית, משום שמדובר בעונש החורג ממתחם העונש ההולם.

45. לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם קנס הואיל ואין לעבירות היבט כלכלי. עם זאת, מצאתי מקום לחייבו בתשלום פיצויים לשני המתלוננים, לאור פגיעתו בהם, כאשר גובה הפיצויים ישקף את הפגיעה היחסית בכל אחד מהמתלוננים. בקביעת גובה הפיצויים לקחתי גם בחשבון את עונש המאסר המקל, יחסית, שנגזר על הנאשם.

46. לפני סיום אתיחס לבקשתו של הנאשם להתגייס ליחידה קרבית בצה"ל. מבוקשו של הנאשם להתגייס לשירות קרבי בצה"ל הובא בחשבון במסגרת הנסיבות לזכותו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם. חזקה על שלטונות צה"ל, כי ישקלו בחיוב את בקשתו של הנאשם להתגייס ליחידה קרבית ואת המלצתו החיובית של שירות המבחן לעניין זה (פס"ד פלוני, לעיל; ע"פ 9040/06 פלוני נ' מדינת ישראל (19.2.07); ע"פ 10709/06 פלוני נ' מדינת ישראל (29.3.07)).

סוף דבר

47. לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות, לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 8.2.16. האשם יחל את עבודות השירות ביום 20.3.16. מובהר בזאת לנאשם, כי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להובילו לריצוי מאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ד. הנאשם ישלם לא ד, עד תביעה מספר 2, פיצויים בסכום של ₪4,000, את הפיצויים ישלם ב-4 תשלומים שווים, החל מיום 1.3.16 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

ה. הנאשם ישלם לב ט, עד תביעה מספר 3, פיצויים בסכום של ₪2,000. את הפיצויים ישלם ב-4 תשלומים שווים, החל מיום 1.3.16 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ב אדר א' תשע"ו, 21/02/2016 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אם וככל שקיימת הפקדה במ"ת הנזכר למעלה, ישולמו הפיצויים הנזכרים בגזר הדין מתוך סכום ההפקדה והיתרה תושב למפקיד באמצעות בא כוחו, בכפוף לעיקולים ככל שישנם בתיק.

ניתנה והודעה היום י"ב אדר א' תשע"ו, 21/02/2016 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

הוקלדעלידיאיריתשיר